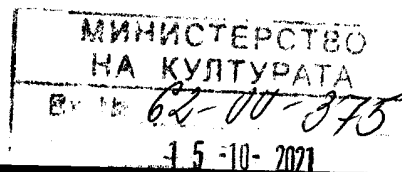

Mehti Melikov

From: Desi Mateva, Arsis Consulting <desi.mateva@arsis.cc>
Sent: Friday, October 15, 2021 12:53 PM
To: Mehti Melikov
Cc: petya.totcharova@bamp-bg.org; 'Desi Mateva, Arsis Consulting'
Subject: Становище на БАМП по проект на ЗИД на ЗАПСП
Attachments: БАМП Становище ЗИД на ЗАПСП Обществено обсъждане 15102021.pdf

Уважаеми г-н Меликов,

Във връзка с публикуван на 15.09.2021 г. в Портала за обществени консултации към Министерски съвет проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права (ЗИД на ЗАПСП) - <https://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=6348>, изготвен с цел въвеждане на Директива 2019/789 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за установяване на правила във връзка с упражняването на авторското право и сродните му права, приложими за определени онлайн предавания на излъчващите организации и за препредаването на телевизионни и радиопрограми и за изменение на Директива 93/83/ЕИО на Съвета (Директива 789) и на Директива 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на Директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО на Съвета (Директива 790), с настоящото и в срока на откритата процедура по обществено обсъждане, приложено изпращам становището на Българската асоциация на музикалните продуценти/БАМП.

Като благодарим за предоставената възможност да изразим позицията на звукозаписната индустрия в рамките на обсъжданията по транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790, екипът на БАМП остава на разположение за последващи разисквания и обсъждания.

С уважение,

Десислава Матева

СТАНОВИЩЕ НА БЪЛГАРСКАТА АСОЦИАЦИЯ НА МУЗИКАЛНИТЕ ПРОДУЦЕНТИ (БАМП)

По проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права (ЗИД на ЗАПСП)

Уважаеми дами и господа,

Във връзка с публикуван на 15.09.2021 г. в Портала за обществени консултации към Министерски съвет проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права (ЗИД на ЗАПСП), изготвен с цел въвеждане на Директива 2019/789 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за установяване на правила във връзка с упражняването на авторското право и сродните му права, приложими за определени онлайн предавания на излъчващите организации и за препредаването на телевизионни и радиопрограми и за изменение на Директива 93/83/ЕИО на Съвета (Директива 789) и на Директива 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на Директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО на Съвета (Директива 790), с настоящото и в срока на откритата процедура по обществено обсъждане, Българската асоциация на музикалните продуценти/БАМП¹ изразява позицията на местната звукозаписна индустрия, консултирана и с международните ѝ партньори в лицето на Международната федерация на звукозаписната индустрия/IFPI по представения проект на ЗИД на ЗАПСП, в частта касаеща имплементиране на разпоредбите на Директива 790.

Българската асоциация на музикалните продуценти/БАМП се е възползвала от предоставените от Министерство на културата възможности и е представила своите виждания по отношение транспонирането на Директива 790 в националното законодателство както в рамките на консултационния процес през 2020 г., така и като участник в Работната група в периода март-май 2021 г. по подготовка на проект на ЗИД на ЗАПСП за въвеждане в българския закон на изискванията на Директива 790. В тази връзка благодарим за положените усилия от страна на екипа на Министерство на културата за инклузивността и прозрачността на процеса и за възприетия от тях подход за максимално следване на разписаните текстове от Директивата в предложения законопроект и за търсене на баланс между интересите на засегнатите лица.

С настоящото становище по предложения проект на ЗИД на ЗАСП бихме желали да потвърдим някои от принципните си съображения по текстовете от Директива 790, отразяващи позицията на БАМП и общата позиция на световната музикална индустрия в лицето на Международната федерация на звукозаписната индустрия (IFPI), на която БАМП е Национална група за територията на Р България.

А. По отношение на член 17 от Директива 790, транспониран в чл. 226 от проекта на ЗИД на ЗАПСП

Както е известно, чл.17 от Директивата има важната цел да разреши един от най-сериозните проблеми на творческите индустрии в дигитална среда – наличието на сериозна „разлика в стойността“, изразяваща се в неприемливо несъответствие между нарастващото използване на обекти на закрила и размера на възнагражденията, които получават правоносителите за това. Предвид този факт, както и предвид обстоятелството, че приетият текст на Директивата беше обект на задълбочен анализ и дискусия между заинтересованите участници в хода на законодателния процес, БАМП и музикалната индустрия в лицето на IFPI продължават да поддържат становището си, че разпоредбите на Директивата в тази ѝ част следва да бъдат транспонирани в ЗАПСП максимално буквално (verbatim).

Вярваме, че в рамките на предстоящото обсъждане в Народното събрание, българският законодател ще се съобрази с позицията на цялата креативна общност в ЕС и ще уважи трудно постигнатия консенсус по отношение на чл. 17 и неговата финална редакция като подробен и ясно разписан текст в Директивата, така че в хода на транспонирането да не се допускат трактовки и интерпретации, които да дописват или променят нормата.

В духа на гореизложеното и в стремежа на индустрията за стриктно придържане към текста на чл. 17 от Директивата, с настоящото изразяваме позицията на БАМП по някои от предложените разпоредби в проекта на ЗИД на ЗАПСП, въвеждащи изискванията на чл. 17 от Директива 790.

1. По отношение на дефиницията на „доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание“.

БАМП приветства подход за стриктно придържане към текста на член 2.6 от Директивата и за отчитане на предвиденото в Съображение 62 и Съображение 63. В този смисъл БАМП предлага в текста на предложената нова т.25 от §2 на ДР на ЗАПСП изразът *„запометени под цифрова форма“* да бъде заличен, с което предложението за дефиниция на доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание би изглеждало така:

„25. „доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание“ е доставчик на услуга на информационното общество, основната цел или една от основните цели на когото е съхраняване и предлагане на електронен достъп до голям брой ~~запометени под цифрова форма~~ произведения, качени от потребители на услугата на този доставчик, които произведения той организира и популяризира с цел реализиране на печалба.“

Считаме, че дефиницията по чл. 2.6 от Директивата не следва да бъде разширявана с други правомощия или действия, непредвидени в Директивата, които биха дали повод за противоречиви тълкувания и затруднено правоприлагане. Действията по запаметяване под цифрова форма са част от действията по възпроизвеждане по смисъла на легалната дефиниция на „възпроизвеждане“ в сега действащия ЗАПСП (§2, т.3 от ДР от ЗАПСП). Тази форма на възпроизвеждане по смисъла на горецитираната легална дефиниция в ЗАПСП се отнася само до запаметяване под цифрова форма в електронен носител, което действие не кореспондира по никакъв начин с действията,

осъществявани от доставчиците на онлайн услуги за споделяне на съдържание. Действията по възпроизвеждане, т.нар. качване на съдържанието се осъществяват по-скоро от страна на потребителите на платформите, а не от самите платформи. На следващо място, действията по съхраняване и по възпроизвеждане са вече изведени от години в българския ЗАПСП като отделни форми на използване, например в чл.70 и в чл.97, ал.1, т.9 от ЗАПСП, така че тяхното смесване на този етап е напълно несъстоятелно, особено в контекста на извършваните действия от страна на доставчиците на онлайн услуги за споделяне на съдържание, които по общо правило съхраняват съдържание на платформите, което е качено/възпроизведено от потребителите им.

При всички случаи българският законодател не следва да се отклонява от текста на Директивата, в това число като допуска допълнителни критерии, респективно правомощия, които да дописват или променят нормата.

2. По отношение на услугите, изключени от дефиницията по чл. 2.6 от Директивата.

Предложеният списък в Директивата следва да се тълкува като неизчерпателен и в този смисъл като предлагащ само примери за видовете услуги, които не отговарят на критериите, заложи в дефиницията за доставчик на онлайн услуга, а именно такива услуги, които не предоставят „публичен достъп“ до закриляно съдържание или „не организират или популяризират“ същото. Предложеният неизчерпателен списък не следва да бъде разширяван под каквото и да е форма на национално ниво.

В този смисъл продължаваме да поддържаме досегашната си позиция да се следва подхода на европейския законодател и този примерен списък да бъде изваден от оперативните разпоредби на предлагания чл.22б, в частност ал. 16, доколкото съдържа само ориентиrowъчен списък на доставчици, за чиито услуги се презумира, че не отговарят на критериите, заложи в Директивата, и това следва да бъде преценявано на база на всеки конкретен случай. Предлагаме списъкът по чл. 22б, ал. 16 от проекта на ЗИД на ЗАПСП да бъде включен в дефиницията по т.25 от §2 на ДР на ЗАПСП, така както е заложи и в текста на Директивата.

Нещо повече, по този начин ще се избегне възможността за неправилно тълкуване на разпоредбата на чл. 22б, ал. 16 от законопроекта, в смисъла че изброените в нея доставчици на услуги са изключени на общо основание от отговорност и от задължението да имат разрешение от правноносителите. Последното в никой случай не отговоря на нормите в Директивата и на приложимото законодателство. На изброените доставчици, дори и да не попадат в дефиницията на доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание, би могло да им се наложи да получат разрешение от носителите на права въз основа на друга норма от съществуващото законодателство – в този смисъл чл. 3 от Директива 2001/29 и Съображение 64 от Директива 790.

3. По отношение на разпоредбите на чл. 22б, ал.2 и ал. 3 от проекта на ЗИД на ЗАПСП.

Считаме, че същите следва да се прецизират в светлината на текста на Съображение 69 от Директива 790, в частта ѝ както следва: *„Когато носителите на права изрично са дали разрешение на потребителите да качват и предоставят на разположение произведения или други обекти в рамките на онлайн услуга за споделяне на съдържание, актът на публично разгласяване на доставчика на услугата е разрешен в рамките на обхвата на разрешението, предоставено от*

правоносителя. Въпреки това не следва да съществува презумпция в полза на доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание, че техните ползватели са уредили всички съответни права.“

Тази правна фикция, изведена в Съображение 69 от Директивата се прилага само при обстоятелства, при които потребителят е бил изрично оторизиран да предоставя електронен достъп до конкретно съдържание на конкретна услуга, а думите *"не следва да съществува презумпция в полза на доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание, че техните ползватели са уредили всички съответни права"* са разписани в Директивата така, че еднозначно да преклудират възможността дадена услуга за споделяне на съдържание единствено да се позовава на своите общи условия за ползване на платформата като доказателство, че потребителите ѝ са лицензирани по отношение на съдържанието, което качват.

Предвид горното считаме, че е от особена важност заложеното в Съображение 69 от Директивата да бъде включено в нормите на чл. 22б, ал. 3 от законопроекта, а именно:

„(3) Независимо от предвиденото в предходните алинеи, ако потребителят на онлайн услугата за споделяне на съдържание има право да предлага електронен достъп до качените от него произведения, то обхваща и попадащите в рамките му действия на доставчика на онлайн услугата за споделяне на съдържание, без с това да се създава презумпция в полза на доставчика на онлайн услуга за споделяне на съдържание, че неговите потребители са уредили всички съответни права.“

4. По отношение на разпоредбата на чл. 22б, ал.10 от проекта на ЗИД на ЗАПСП.

С аргументи, сходни на изложените по т.3 по-горе, а именно преклудиране на възможността даден доставчик на услуга за споделяне на съдържание единствено да се позовава на своите общи условия за ползване на платформата като доказателство, че потребителите ѝ или са лицензирани по отношение на съдържанието, което качват или могат да се ползват от възможността за допустимо свободно използване, бихме предложили в текста на чл.22б, ал.10 от законопроекта изрично да бъде включено уточнението, че включването на информация в общите условия на доставчиците за възможностите за допустимо свободно използване на произведения съгласно действащото право не променя обстоятелството дали дадено действие попада или не попада в изключенията в закона, т.е. спазването на общите условия на доставчика относно изключенията не означава непременно, че дадено действие съгласно закона попада във валидно изключение.

5. По отношение на разпоредбата на чл. 22б, ал.19 от проекта на ЗИД на ЗАПСП.

В Директива 790 не се съдържа съображение, подпомагащо дефинирането или тълкуването на понятието "най-добри усилия". В предложения законопроект е заложено като заместител понятието „грижата на добър търговец“, с което борава действащото българско право, но за което също не съществува легална дефиниция. Би могло да се твърди обаче, че както съображенията в Директивата, така и съществуващата българска практика подкрепят тълкуване, че понятията "най-добри усилия"/ „грижата на добър търговец“ изискват доставчиците на онлайн услуги за споделяне на съдържание да предприемат всички стъпки, които биха били предприети от един добросъвестен

оператор за постигане на описания резултат, който в случая на чл. 17.4 (а) от Директивата, респективно на чл. 22б, ал.5, т.1 от законопроекта, би бил доставчикът да получи разрешение.

Съображение 66 от Директивата обаче дава полезни насоки относно тълкуването на понятието "най-добри усилия" в контекста на второто условие по смисъла чл. 17.4 (б) от Директивата, респективно на чл. 22б, ал.5, т.2 от законопроекта като определя един висок стандарт за дължима грижа, а именно: *"Когато се оценява дали даден доставчик на онлайн услуги за споделяне на съдържание е положил всички възможни усилия в съответствие с високите секторни стандарти за дължима професионална грижа, следва да се вземе предвид дали доставчикът на услуги е предприел всички стъпки, които добросъвестен оператор би предприел, за да постигне предотвратяване на наличието на неразрешени произведения или други обекти на своя уебсайт, като се вземат предвид най-добрите практики в отрасъла и ефективността на стъпките, предприети с оглед на всички съответни фактори и развития, както и принципът на пропорционалност."*

Предвид горното, считаме, че предложеното в член чл.22б, ал. 19 от законопроекта започване на преговори с правноносител или с ОКУП, със сигурност не е достатъчно, така щото да се счете в светлината на Съображение 66 от Директивата и действащата българска практика, че доставчикът е изпълнил критерия за дължима професионална грижа, респективно е положил грижата на добрия търговец. На следващо място считаме, че предложеното изречение второ на текста на разпоредбата излиза извън обхвата на Директивата, като ненужно разширява приложното поле при дефиниране на понятието „грижата на добър търговец“. С оглед тези аргументи предлагаме изменение на текста на чл. 22б, ал.19 от законопроекта, както следва:

„(19) Доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание е положил грижата на добрия търговец за получаване на разрешение по този член, ако е предприел всички необходими стъпки в съответствие с високите секторни стандарти за дължима професионална грижа, започнал преговори с организациите за колективно управление на права по глава единадесет „и“ или с други правноносител, като се отчитат видът и обемът на съдържанието, което преобладава в услугата на съответния доставчик. Доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание е положил грижата на добрия търговец и в случаите, когато надлежно е установил, че такова разрешение не е необходимо, включително защото правото за използване се притежава или е било предоставено на потребителя или на доставчика на онлайн услуга за споделяне на съдържание или е въз основа на законно право на свободно използване.“

Б. По отношение на член 18-23 от Директива 790.

Разпоредбите на чл. 18 – 23 от Директивата, Дял IV, Глава 3 „Справедливо възнаграждение по договорите за използване с автори и артисти изпълнители“, са важни за музикалната индустрия в България, ЕС и целия свят, доколкото звукозаписните компании, които продуцират създаването на звукозаписи и музикално видео съдържание, имат решаваща роля за откриването на нови таланти и тяхното кариерно развитие, както и за осигуряване на инвестиции в нова музика и нови музикални продукти. В днешния динамичен глобален дигитален свят, ролята на звукозаписните компании като основен инвеститор и партньор на авторите и артистите-изпълнители за изграждането на здравословна и конкурентна музикална среда е все по-важна. Звукозаписните компании с техните квалифицирани професионални екипи оказват 360-градусова грижа за кариерата и

професионалното израстване на своите артисти, вкл. инвестиции в нов репертоар и артистичен имидж, ежедневен маркетинг и реклама, осигуряване на участия, концерти и турнета, активно медийно позициониране, вкл. в социалните мрежи, присъствие и монетаризиране на техните записи в медиите и на дигиталните музикални платформи, участие в синхронизационни сделки, правни консултации, предоставяне на авансови възнаграждения и много други социални и търговски услуги. След като загубиха над 40% от своите приходи през последните 15 години, звукозаписните компании се трансформираха ефективно, за да се приспособят към дигиталната ера, като изградиха нови системи за комуникация с артистите, въвеждайки иновативни решения, съвременни технологии и модели за генериране и разпределение на приходи, лицензираха успешно стотици дигитални услуги за достъп до музикално съдържание по целия свят и изградиха портали за бързо и прозрачно изплащане на възнагражденията към своите партньори. И ако музикалната индустрия отбеляза през 2020 година своята шеста година на растеж и се поздрави с глобален ръст от 7.4%, то това се случи именно заради упоритата работа на компаниите и техните продължаващи, макар и рискови инвестиции в нови технологии, артисти и репертоар. Не случайно по данни на IFPI все още над 70% от младите проходящи музиканти предпочитат да имат договори със звукозаписна компания, вместо да се впуснат в самопродуциране, въпреки новите възможности за изява и разпространение, които дигиталният свят им предоставя.

Музикалната индустрия от години работи в режим на уважение към свободата на договаряне със своите естествени партньори от музикалния сектор, като цени високо приноса на авторите и артистите-изпълнители за създаването на качествена и успешна музика.

Позицията на БАМП по чл. 18 – 23 от Директивата се базира на дългогодишни добре утвърдени търговски практики и договорни модели, които са издържали проверката на времето и дават стабилни резултати в динамичната и конкурентна пазарна среда на музикалния бизнес. В тази връзка становището ни по тези текстове се основава на философията на максимално осмисляне и използване на наличните разпоредби в ЗАПСП и стесняване на нови норми в тази връзка до минимум, предвид възможни непредвидени негативни правни последици. В тази връзка благодарим за положените усилия от страна на екипа на Министерство на културата в подхода за максимално следване на буквата и духа на наличните разпоредби в ЗАПСП при разписване на новите текстове, имплементиращи чл. 18-23 от Директивата.

1. По отношение на чл. 19 от Директивата, респективно чл. 39а и чл.83а от проекта на ЗИД на ЗАПСП.

По отношение на предложените нови текстове в законопроекта чл. 39а и чл. 83а, транспониращи чл. 19 от Директивата, предлагаме следните редакционни поправки, чрез които считаме, че разпоредбите ще се доближат в по-пълна степен до духа и замисъла на заложеното в Директивата:

1.1. В чл. 39а, ал.1 от законопроекта, респективно в чл. 83а, ал.1 от законопроекта, изразът „разбираема“ следва да бъде заличен. На първо място се касае за неправилен превод на чл.19.1. от Директивата, която във вида ѝ на английски език предвижда *„up to date, relevant and comprehensive information“*, което в превод на български език следва да бъде *„актуална, относима и изчерпателна информация“*. Такъв е и официалният превод на български език на текста на Директивата –

„актуална, релевантна и всеобхватна информация“.¹ Понятието „разбираема“ информация не се съдържа в Директивата и в този смисъл включването му в законопроекта ще доведе до ненужно разширяване на обхвата и приложното поле на подлежащата на имплементиране регулация. На следващо място, понятието „разбираема“ предполага субективизъм в оценката по този критерий – за едни автори/артисти една информация би била разбираема, за други – не, така че считаме, че това е напълно излишно и още повече, в противоречие с разпоредбите на Директивата за въвеждането на този критерий по отношение на предоставяната информация.

1.2. По отношение на информацията за реализирани приходи и дължими възнаграждения вследствие използването на произведения и изпълнения, считаме, че изразът „всички реализирани приходи“ в чл.19.1 от Директивата, респективно в текста на чл. 39а, ал.1 и чл. 83а, ал.1 от законопроекта, следва да се разбира в контекста на Съображение 75 от Директивата. Доколкото в практиката е напълно възможно да съществуват различни хипотези, касаещи различните сектори, обхвата от тази регулация, които да определят дали едни или други приходи имат или не пряко отношение към използването, считаме че националните разпоредби следва да се придържат към разписаното в Директивата в максимална степен. В тази връзка и в контекста на Съображение 75 от Директивата предлагаме изразът „където е приложимо“² да залегне в разпоредбата на чл. 39а, ал.1 и чл. 83а, ал.1 от законопроекта.

С оглед изложеното в т.1.1. и т.1.2. по-горе бихме могли да сумираме направените от нас предложения за редакции на разпоредбите на чл. 39а, ал.1, респективно на чл.83а, ал.1 от законопроекта както следва:

„Чл. 39а. (1) Ползвател, на когото автор е отстъпил право да използва създадено от него произведение, е длъжен най-малко веднъж годишно, в срока на използването, да предоставя на съответния автор актуална, разбираема, относима и изчерпателна информация за използването на произведението, включително за начините на използване, всички реализирани приходи от използването, включително, където е приложимо, от продажбата на рекламни стоки и дължимото възнаграждение, имащи пряко отношение към използването. Информацията може да се предоставя по електронен път, освен ако в договора с ползвателя не е уговорено друго.“

„Чл. 83а. (1) Ползвател, на когото артист-изпълнител е отстъпил право да използва негово записано изпълнение, е длъжен най-малко веднъж годишно, в срока на използването, да предоставя на съответния артист-изпълнител актуална, разбираема, относима и изчерпателна информация за използването на неговото изпълнение, включително за начините на използване, всички реализирани приходи от използването, включително, където е приложимо, от продажбата на рекламни стоки и дължимото възнаграждение, имащи пряко отношение към използването. Информацията може да се предоставя по електронен път, освен ако в договора с ползвателя не е уговорено друго.“

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019L0790&from=BG#d1e1619-92-1>

² „(75) ..... Тази информация следва да бъде актуална, за да се осигури достъп до актуални данни, от значение за използването на произведението или изпълнението, и изчерпателна, по такъв начин че да се обхващат всички източници на приходи, свързани със случая, включително, където е приложимо, приходите от търговия с рекламни стоки...“

1.3. В чл. 39а, ал.3 от законопроекта, респективно в чл. 83а, ал.3 от законопроекта, предлагаме думите „освен ако той не оказва съдействие или по друга причина това е обективно невъзможно“ да бъдат заличени като непредвидени в текста на Директивата, а оттам и като разписващи допълнителни критерии, разширяващи неоправдано духа и смисъла на заложеното в Директивата.

2. По отношение на чл. 22 от Директивата, респективно чл. 39 от проекта на ЗИД на ЗАПСП.

Музикалната индустрия поддържа в процеса по в имплементиране на чл. 22 от Директивата да бъдат заложили следните срокове, релевантни за механизма за разваляне на договорите: срок, не по-кратък от 3 години, преди да е възникнала възможността за упражняване на правото на разваляне (член 22.3 от Директивата); срок, не по-кратък от 1 година, за отстраняване на твърдяното неизпълнение - при започване на използването на прехвърлените или лицензирани права. Такъв срок съответства на особеностите на нашия сектор и е в унисон със съществуващия механизъм по Директива 2001/77/ЕС за удължаване на срока на закрила (1-годишно предизвестие за започване на използването), предвиден също така и чл. 77, ал.3 от ЗАПСП.

Предвид горното предлагаме срокът в чл. 39, ал.1 от законопроекта да бъде заменен *от две на три години*.

Разпоредбата на чл. 39, ал. 5 от законопроекта да бъде допълнена с изрази „но не по-кратък от една година“, а именно:

„(5) След изтичането на предвидения в ал. 1 срок, за да развали договора или да отмени изключителния характер на правото на използване, авторът е длъжен първо да уведоми ползвателя и да определи подходящ срок, но не по-кратък от една година, в рамките на който ползвателят е длъжен да започне използването на произведението. Ако използването не е започнало в указания срок, авторът може да развали договора или да отмени изключителния характер на правото на използване.“

В чл. 39, ал.3, т.4 от законопроекта да бъдат добавени думите „за самостоятелно използване“ - „т.4 случаи, в които поради естеството на отстъпеното право, то няма как да бъде отстъпено за самостоятелно използване на нов ползвател“, със съображения, кореспондиращи на заложеното в чл. 22 (2) (б) от Директивата по отношение на „индивидуалния принос и законните интереси на всички автори и артисти изпълнители, засегнати от механизма...“

В. По отношение на мотивите към законопроекта предлагаме в духа на обсъденото в рамките на Работната група към Министерството на културата, да залегнат следните принципни положения от Директивата: а именно изложеното в Съображение 62, че „механизмът за освобождаване от отговорност, предвиден в настоящия член, не следва да се прилага за доставчици на услуги, чиято основна цел е практикуването или улесняването на пиратството на авторското и сродните му права“, както и изложеното в Съображение 64, а именно че „доставчици на услуги, които попадат извън обсега на дефиницията по този закон за доставчик на онлайн услуга за споделяне на съдържание, продължават да носят отговорност в рамките на действащото право“.

Като благодарим за предоставената възможност да изразим позицията на звукозаписната индустрия в рамките на обсъжданията по транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790, екипът на БАМП остава на разположение за последващи разисквания и обсъждания по предвидения за това ред.

С уважение,

Петя Точарова

Изпълнителен директор на БАМП

---

¹ Българска асоциация на музикалните продуценти/БАМП е сдружение с нестопанска цел, което обединява водещи продуцентски компании в областта на звукозаписната индустрия. Учредена през 1996 г., БАМП е единствената по рода си професионална защитна организация по смисъла на §2, т.17 от ДР на ЗАПСП, която представлява и защитава правата и интересите на продуцентите и разпространители на звукозаписи и музикални видео продукти на територията на Република България. От 1999 г. до настоящия момент БАМП е призната и действа като Национална група на Международната федерация на звукозаписната индустрия/IFPI, която представлява интересите на международната звукозаписна индустрия по целия свят. Като национална група на IFPI за територията на Република България БАМП действа като местната организация на музикалната индустрия, която защитава и подпомага интересите на българската звукозаписна индустрия и представлява правата и интересите на музикалните продуценти в България.